

S M S S M - nek

M S Mester festményét, a világ egyik csodáját küldöm Neked Mikály, a vizitációt. Mária és Erzsébet találkozását. Ott fénylik köröttük az aranyfüst sora; Bizánc titkos üzenete. Szókatlan, hogy egy festő írjon költőnek, de úgy ahogy Te látod a szívet a Mindenszaj Thapuja előtt, nekem a "magasabb valóságok Mesterének" ugyanígy tudnom kell a szép szavakat. Nekem gyöngyöim az eszünknek, leányaink nevei: Mária, Erzsébet. Aki bendőjével Krisztus arcát letörölte: Veronika. Ma megfestük a "bíborítottú hajnalmadarat", köszöntöttük Naposunkat, a Nagy Öreget Attilával, Andrással, Tuvéval. Közben látképek Tejed a fűszálak harmatos gyöngyei közt ücsörögni, Te fohászu arkangyal szőbirtokos: pipádból ereged a szőkanálakat. Mígötök a nád, miből tollat faragsz, én pedig festem az ég felhő-pamataimat. Közben az aranytó bizánci pipacsai között jutalomként a korán kelésért megtaláltam szívenhez szőlo' szavakat: tük, hid, örök, úr, zene, sző, jel, öl, aupa, hasít, zengés, xia, coönd, vig, hó, ej, vés, csillag, Tölcu. Földi hívószóink ellenük hozzátartozunk, hozzátartunk. Theodoric virágom, az estike illatával itatom soraim.

"No fii, fogd be a csikókat,
kerchedy fel."

Nagyzelecsés, Flomokhádi Művésztelep
2005. június 28.

Öld. barátod
Patacsi Feri